

solut uretfærdig paa det Grundlag, som Flertallet anviser. Jeg kan altsaa være med til at stryge hele Rækken af de nuværende Ejendomsskatter og indføre en Formue- og Indkomstskat — det er det, jeg særlig sætter Pris paa, og muligvis ogsaa til at indføre en Værdibeskatning. Men jeg gentager min Frygt for, at der her er alt for mange Overvejelser at gøre og Hensyn at tage til, at man kan gennemføre en saa kolossal Forandring i Løbet af den Maaned eller halvanden, der er tilbage af Samlingen, saa at ogsaa denne Samling maaske skulde ende uden Resultat, og Landbruget faa en ny Skuffelse, idet nemlig Landbruget ganske særlig ser hen til Rigsdagen for hvert Aar, der gaar, da det trænger til hurtig Hjælp. Derfor kan jeg, som sagt, ikke undlade at udtale min Frygt for, at Flertallets Forslag muligvis vil føre til, at vi heller ingen Vegne komme i Aar, og at vi ende denne Samling uden Resultat.

Jeg skal derfor til Slutning henstille til Overvejelse baade her og i det andet Ting den Bemærkning, som Mindretallet har gjort i Slutningen af sin Betænkning, om man ikke i alt Fald som en midlertidig om ikke endelig Foranstaltning kunde enes om i Aar eller for Tiden at overføre hele Gammelskatten i Stedet for de $\frac{2}{3}$, som Folketinget foreslaar, og overføre hele Bygningsafgiften i Stedet for de $\frac{1}{3}$, som Folketinget foreslaar, og saa forhøje Formue- og Indkomstskatten med et tilsvarende Beløb; det bliver ikke saa meget, der behøves ikke nogen stor Forhøjelse for at dække denne Forskel; der behøves endnu kun et Par Mill. Kr. Jeg henstiller, som sagt, til Overvejelse, om man ikke for Tiden kunde ordne Sagen paa dette Grundlag, og hvis man nu vil fortsætte videre med at arbejde for Flertallets Tanke, kan man jo senere se at bringe den ud i Livet. Jeg skal, som sagt, med den største Fornøjelse være med til dette Arbejde; jeg skal gøre, hvad jeg formaar, for at denne Tanke kan modnes og bringes ud i Livet; men indtil da henstiller jeg, at man træffer en saadan foreløbig midlertidig Foranstaltning. — Dermed skal jeg slutte og, som det er sagt i Betænkningen, paa det nuværende Trin af Forhandlingerne anbefale Folketingets Forslag til uforandret Vedtagelse.

H. N. Hansen: Den Stilling, som det Mindretal, der bestaar af det ærede 5te Medlem for 7de Kreds (Rotthøl) og mig, har vedtaget i nærværende Udvalg, er givet

ved de Udtalelser, som fra vor Side ere fremsatte under Sagens Behandling, og den er ogsaa given ved vor nuværende politiske Stilling. Under denne Sags første Behandling udtalte den højtærede Finansminister — og det udtalte han med Rette — med Hensyn til forskellige Punkter i Regeringsforslaget, som havde været Genstand for Angreb, at disse stode i anden Linie. Jeg tror, at den samme Betragtning maa adskillige af os gøre gældende med Hensyn til Punkter, som vi hidtil have kæmpet for i denne Sag; i alt Fald maa jeg i høj Grad have Følelsen deraf, naar jeg tænker paa, hvorledes vi nu gennem adskillige Aar have kæmpet for Spørgsmaal som Rigtigheden af Overgangen af Statsskatter til Kommunerne, Rigtigheden af større Kommunetilskud, Rigtigheden af Indkomstskat i Modsætning til Indkomstkildebeskatning o. s. v. Men jeg er naaet til det samme; jeg tror, at vi gøre rigtig i i denne Sag at stille adskillige Punkter i anden Linie og finde ud, hvad der er Kernen i Sagen, og saa samle os derom. Naar da det Mindretal, hvortil jeg hører, saaledes har skullet finde Kernen i Sagen, saa ser jeg den deri, at vi nu tilsigte her i Landet en Skattereform, hvorved vore Landejendomme blive befriede for en Del af den Skattebyrde, som de hidtil have haft, og hvorved der derefter bliver inddraget til Beskatning til Staten adskillige Formuer, som hidtil ikke have været beskattede. Det er Kernen i Sagen, og det er det, vi skulle naa. Til dette knytter der sig saa endvidere som det næstvigtigste Punkt, at den ny Beskatning, som skal lægges paa hidtil ubeskattede Genstande, bliver retfærdig og rigtig; kan man gennemføre disse Ting: at man paa retfærdig Vis indfører en Beskatning af hidtil ubeskattede Objekter og paa den anden Side fritager Landejendommene for den Beskatning, som hidtil har tynget dem, saa er efter min Mening Opgaven løst. Om dette bør vi samle os, og vi ville bede om, at alle de andre Punkter maa blive betragtede som Bipunkter, og at der maa blive gjort, hvad der kan gøres, for at Sagen kan blive gennemført i denne Samling til Ære for Rigsdagen. Jeg erkender med stor Redebonhed det store og dygtige Arbejde, som er gjort fra Flertallets og den ærede Ordførers Side i denne Sag; har det blot ikke bidraget til, at det Maal, som jeg nys nævnede, bliver glemmt, saa hilser jeg det med endnu større Glæde; men har det gjort det, saa beder jeg det ærede Flertal om, at det vil være enigt med mig i, at adskillige af disse Punkter, som vi